

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بین سرمایه فکری و نوآوری سازمانی با اثر تعدیل کنندگی جو روان شناختی سازمانی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت و سومین کنفرانس کارآفرینی و نوآوری های باز (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمیه وفايي - دانشجو کارشناسی ارشد مدیریت دولتی گرایش منابع انسانی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، گروه مدیریت دولتی، مشهد، ایران

غلامعباس شکاری - عضو هیات علمی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، گروه مدیریت دولتی، مشهد، ایران

مسعود طاهری لاری - استادیار عضو هیات علمی گروه مدیریت دولتی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی مشهد ایران

خلاصه مقاله:

نوآوری عاملی کلیدی برای بقای سازمان محسوب می شود، از اینرو، مطالعه عوامل تاثیرگذار بر آن از جمله سرمایه فکری و جو روانشناختی سازمانی ضروری به نظر می رسد. اساساً، نوآوری فرآیندی دانش محور است. و محصول و نتیجه دانش و سرمایه های فکری است و می توان گفت سازمان هایی که سطح مطلوبی از سرمایه فکری را دارا هستند، نوآورتر نیز می باشند جو روانشناختی، ادراک کارکنان از اقدامات، سیاست ها و رویه های سازمانهای رسمی و غیر رسمی و همچنین به عنوان ادراک کارکنان از تجربه خویش در درون سازمان، توصیف می شود. جو روانشناختی اشاره به این حقیقت دارد که محیط سازمانی چگونه برای کارکنان درک و تعبیر و تفسیر می گردد. در این راستا، تحقیق حاضر به بررسی رابطه بین سرمایه فکری کارکنان و نوآوری سازمانی با اثر تعدیل کنندگی 5 جو روان شناختی سازمانی می پردازد.

کلمات کلیدی:

نوآوری سازمانی، سرمایه فکری، جو روانشناختی سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/577607>

